

ЧАСТОТА АЛЕЛЬНИХ ВАРІАНТІВ ГЕНА ENPPI ЗА ПОЛІМОРФІЗМОМ K121Q У ХВОРИХ ІЗ ГОСТРИМ КОРОНАРНИМ СИНДРОМОМ З НОРМАЛЬНИМ І ПІДВИЩЕНИМ АРТЕРІАЛЬНИМ ТИСКОМ

©І. О. Розумменко, Д. А. Прасол, В. Ю. Гарбузова

Сумський державний університет, м. Суми, Україна

Актуальність. Ектонуклеотид пірофосфатаза/фосфодіестераза 1 (ENPPI) – фермент, який генує фізіологічний інгібітор відкладання кристалів гідроксиапатиту – неорганічний пірофосфат (PPi), таким чином регулюючи кальцифікацію м'яких тканин і мінералізацію кісток, проявляючи антикальциногенну властивість. Описано близько 2 тисяч одонуклеотидних поліморфізмів гена ENPPI людини. Найбільш вивченим є поліморфізм 4-го екзону. Досліджувався його зв'язок з цукровим діабетом 2 типу, ожирінням, остеоартритом, гіпофосфатемічним рахітом. Вплив цього одонуклеотидного поліморфізму на розвиток гострого коронарного синдрому в осіб з нормальним та підвищеним артеріальним тиском у слов'янських популяціях не вивчався.

Мета. Вивчити частоту алельних варіантів гена ENPPI у хворих на гострий коронарний синдром (ГКС) з нормальним і підвищеним артеріальним тиском (АТ).

Матеріали і методи. Використано венозну кров 118 хворих з ГКС і 110 здорових пацієнтів. Визначення K121Q поліморфізму гена ENPPI проводили за допомогою методу полімеразної ланцюгової реакції з подальшим аналізом довжини рестрикційних фрагментів. Після цього ампліфікати розділяли в 2,5% агарозному гелі, що містив 10 мкг/мл бромистого етидію. Горизонтальний електрофорез (0,13А; 200V) проводили 25 хв. Візуалізацію ДНК після електрофорезу здійснювали за допомогою транслюмінатора ("Біоком"). Статистичний аналіз проводили з використанням програми SPSS-17.

Обговорення результатів. У носіїв мінорного алелю (K/Q і Q/Q) контрольної групи АТ пул. достовірно вищий, ніж у гомозигот за основним алелем (K/K). Так, у практично здорових індивідуумів з генотипом K/K величина АТ пул. становила $43,4 \pm 0,8$ мм рт. ст., а з K/Q і Q/Q – $47,2 \pm 1,6$ мм рт.ст. ($P=0,024$). У хворих із ГКС з генотипом K/K значення АТ сист. ($140,0 \pm 1,9$ мм рт. ст.), АТ діаст. ($80,4 \pm 0,8$ мм рт. ст.), АТ пул. ($50,9 \pm 1,1$ мм рт. ст.) і АТ сер. ($106,1 \pm 1,3$ мм рт. ст.) достовірно вищі, ніж у контрольної групи ($P<0,0001$). У пацієнтів із ГКС, що були носіями мінорного алелю (K/Q і Q/Q) величини всіх видів тисків, крім пульсового, були також достовірно вищі, ніж у практично здорових осіб. Що стосується величини АТ пул. у осіб з генотипами K/Q і Q/Q, вона достовірно не відрізнялась у контрольній групі та хворих із ГКС. Так, АТ пул. у пацієнтів із ГКС дорівнював $52,1 \pm 2,2$ мм рт. ст., а у практично здорових – $47,2 \pm 1,6$ мм рт. ст. ($P=0,1032$).

Висновки. У практично здорових осіб із генотипами K/Q і Q/Q показник АТ пул. достовірно вищий, ніж у осіб з генотипом K/K ($P=0,024$). У хворих із ГКС з генотипом K/K показники АТ сист. ($P<0,0001$), АТ діаст. ($P<0,0001$) і АТ сер. ($P<0,0001$) достовірно вищі, ніж у контрольної групи. У носіїв мінорного алелю хворих із ГКС значення АТ сист. ($P=0,0007$), АТ діаст. ($P<0,0001$) і АТ сер. ($P<0,0001$) були також достовірно вищими, ніж у здорових індивідуумів. Пацієнти із ГКС з генотипом K/K мали вищий АТ пул., ніж пацієнти контрольної групи ($P<0,0001$).